

Agga rääästa hüüdmisine ärratas tedda warsti; ja Jõsand ja se seadus, mis ta sel hommikul töötanud, seisid jälle selgeste temma waimo silmade ees, (oh se olli hea, et temma enne sedda seadust olli teinud); selle väe sees seudi temma Sadana kiusatusse waesta panna; temma ütles kindlaste ja allandlikult: Se jäab nenda, kuid minna teile enne ütlesin; minna tahhan õiglaasjeks jäda, ja teile üksford tööd tehha, kuid ma jal jouna; — agga wünaga minna ei tahha kohta mitte tenida. Wannacit isegi ei tahhaks sedda?"

Kui niiud parwenik isõe üks õiglane mees olleks olnud, siis olleks ta südda pehmeks läiuud selle töelikko lapse sauna läbbi, agga temma arwas sedda silmakiirjaks, sest et niisugused mötted temma hingele epis teadmata ollid; ta näggo punnetas wihha pärrast, ja ta käis väggise poissi peale, tedda sundides wina ärrajoma.

Määstas elli temma õssapeale lendanud ja kiisendas keigest juust: „Pettisoklm! pettisoklm!" Parwemeister wiskas waese ellaja wasto maad, ja piddi tedda ärra tallama, agga et waene lemoke körivale rebbeles, siis tallas ta üksi temma jalga. Selsammal silmapilgul kulkus ka wina klaas mahha. Jürri elli hakkانud kibbedaste nutua. Parwenik käskis sullast poissi uksest wälja

ja rääästa aufo wissata. Isäegi need joma söbrad ollid vast jänud ja kohkunud selle kärra pärrast. Nemmad teadsid et parwemeistriga ennam head luggu ei olnud kui ta kord ni wihhasjeks olli sanud, ja läksid warji sanna lausumata omma teed. Waene pois olli waese liinu ärratristanud, kellest fullane suremat ei holind; Kui tedda toast wälja minnema sadeti piddas temma wärrisewa loma omma wammuse al waasta soja ihho, ja se murre weikese lema eest lahhutas wähhe temma esjimest kurbdust selle pahha tö pärrast mis temma lotusse peale tulnud.

Agga kui temma eddas läks, jai temma süddaa ikka raskekaks. Keik olli jo teist wihi tulnud, kui temma sel hommikul arwanud! Temma olli möttelnud, Jõsanda te piddi tassane ja otsekohhene te oslema, mis tedda kohhe temma sowimist möda piddi saatma. Ja need mötted: Minno Jummal on mind mahha jätnud, oh, ta ei olle minno seadust wasto wötmud eggamo palvet kuulnud, ehk temma on minnust hepis kaugel ja minna ollen üks! need mötted tikkusid temma liggi, ja tahtsid temma meelt seggada; agga temma süddame pöhjas seisis kindel rahhe; ja ta kulis, otse kui ütlevs üks heäl temma wasto: ärra karda Jürri; loda agga Jummalal peale!